

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

त्रिवृत्स्तोमो^१ भवति। ब्रह्मवर्चसं^२ वै त्रिवृत्। ब्रह्मवर्चसमेवाव^३
रुन्धे। अग्निष्टोमः^४ सोमो^५ भवति। ब्रह्मवर्चसं^६ वा अग्निष्टोमः।
ब्रह्मवर्चसमेवाव^७ रुन्धे। रथन्तरं^८ सामं^९ भवति। ब्रह्मवर्चसं^{१०}
वै रथन्तरम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव^{११} रुन्धे। परिस्रजी^{१२} होता^{१३}
भवति॥१॥

अरुणो^{१४} मिर्मिरस्त्रिशुक्रः^{१५}। एतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य^{१६} रूपम्।
रूपेणैव^{१७} ब्रह्मवर्चसमव^{१८} रुन्धे। बृहस्पतिरकामयत^{१९} देवानां^{२०}
पुरोधाङ्गच्छेयमिति^{२१}। स एतं^{२२} बृहस्पतिसवमपश्यत्।
तमाऽहरत्^{२३}। तेनायजत^{२४}। ततो^{२५} वै स देवानां^{२६} पुरोधामगच्छत्।
यः पुरोधाकामः^{२७} स्यात्। स बृहस्पतिसवेन^{२८} यजेत॥२॥

पुरोधामेव^{२९} गच्छति। तस्य^{३०} प्रातः सवने सन्नेषु^{३१} नाराशं^{३२} सेषु^{३३}।
एकादश^{३४} दक्षिणा नीयन्ते। एकादश^{३५} माध्यन्दिने^{३६} सवने सन्नेषु^{३७}

नाराश॑ः॒ सेषु॑। एका॑दश तृतीयस॒वने स॒न्नेषु॑ नाराश॑ः॒ सेषु॑।
 त्रय॑स्त्रि॒ः श॒त्सम्प॑द्यन्ते। त्रय॑स्त्रि॒ः श॒द्वे दे॒वताः॑। दे॒वता॑
 ए॒वाव॑रुन्धे। अश्व॑श्चतुस्त्रि॒ः शः। प्रा॒जाप॒त्यो वा अश्वः॑॥३॥
 प्र॒जाप॑तिश्चतुस्त्रि॒ः शो दे॒वता॑नाम्। याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑।
 ता ए॒वाव॑रुन्धे। कृ॒ष्णाजि॑नैऽभिषि॑श्चति। ब्रह्म॑णो
 वा ए॒तद्रू॑पम्। यत्कृ॒ष्णाजि॑नम्। ब्रह्म॑व॒र्चसे॑नै॒वैन॑ः
 सम॑र्धयति। आज्ये॑नाभिषि॑श्चति। तेजो॑ वा आज्यम्। तेज॑
 ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होता॑ भवति यजेत॒ वा अश्वौ॑ दधाति॥१॥

यदा॑ग्रे॒यो भव॑न्ति। अ॒ग्निमु॑खा हृ॒द्धिः। अथ॑ यत्पौ॒ष्णः। पु॒ष्टिर्वै
 पू॒षा। पु॒ष्टिर्वैश्य॑स्य। पु॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। प्र॒सवा॑य॒ सावि॑त्रः।
 अथ॑ यत्त्वा॒ष्ट्रः। त्वष्टा॑ हि रू॒पाणि॑ वि॒करो॑ति। नि॒र्वरु॑ण॒त्वाय॑
 वारु॑णः॥५॥

अथो॒ य ए॒व कश्च॑ सन्त्सू॒यते॑। स हि वा॑रु॒णः। अथ॑
 यद्वै॑श्वदे॒वः। वै॒श्वदे॒वो हि वैश्यः॑। अथ॑ यन्मा॑रु॒तः। मा॒रुतो॑
 हि वैश्यः॑। स॒प्तैतानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। स॒प्तग॑णा॒ वै

म॒रुतः॑। पृ॒श्निः प॒ष्ठौही मा॑रु॒त्या ल॑भ्यते। वि॒ड्वे म॒रुतः॑।
 वि॒शं ए॒वैतन्म॑ध्य॒तोऽभि॑षिच्यते। तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शः प्रि॒यः।
 वि॒शो हि म॑ध्य॒तोऽभि॑षिच्यते। ऋ॒षभ॒च॒र्मेऽध्य॑भिषि॒ञ्चति॑।
 स हि प्र॑जनयिता। द॒ध्राऽभि॑षि॒ञ्चति॑। ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्य॑न्दधि॑।
 ऊ॒र्जै॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयति॥६॥

वा॒रु॒णो वि॒ड्वे म॒रुतो॑ऽष्टौ च॥२॥ [२]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। आ॒ग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्म॒णः। अथ॑ यत्सौ॒म्यः।
 सौ॒म्यो हि ब्रा॑ह्म॒णः। प्र॒स॒वायै॒व सा॑वि॒त्रः। अथ॑
 यद्वार्ह॑स्प॒त्यः। ए॒तद्वै ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ वाक्प॒तीयम्। अथ॑
 यद॑ग्नी॒षोमी॑यः। आ॒ग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्म॒णः। तौ य॒दा स॒ङ्गच्छे॑ते
 ॥७॥

अथ॑ वी॒र्या॑व॒त्तरो भव॑ति। अथ॑ यत्सा॑र॒स्वतः॑। ए॒तद्धि प्र॒त्यक्षं॑
 ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ वाक्प॒तीयम्। नि॒र्व॒रुण॑त्वायै॒व वा॑रु॒णः। अथो॒ य
 ए॒व कश्च॑ सन्त्सू॒यते॑। स हि वा॑रु॒णः। अथ॑ यद्वा॑वापृ॒थिव्यः॑।
 इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमु॒दय॑च्छत्। तन्द्वा॑वापृ॒थिवी नान्व॑मन्येताम्।
 तमे॒तेनै॒व भा॑ग॒धेये॒नान्व॑मन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
 अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री
 ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। हिरण्येन
 घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति।
 ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
 ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
 वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपश्चत्वारि च॥३॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो
 ह्येषः। न हि हतः सूयते। सौमीं सूतवंशामा लभते।
 सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तदधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
 रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च
 राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढं युत्सु पृतनासु
 पप्रिम। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां
 सुक्षितिं सुश्रवंसम्। जयन्तन्त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥४॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते॑। स दे॒वस॒वः। यः प॒शुना॑ सूयते॑। स
 दे॒वस॒वः। य इ॒ष्ट्या॑ सूयते॑। स म॑नुष्यस॒वः। ए॒तं वै पृथ॑ये
 दे॒वाः प्राय॑च्छन्। ततो॒ वै सोऽप्या॑र॒ण्याना॑ प॒शूनाम॑सूयत।
 याव॑तीः किय॑तीश्च प्र॒जा वाचं॑ वद॑न्ति। तासा॒ं सर्वा॑सां
 सूयते॑॥११॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ना॒रा॒शः॑ स्यर्चा॑ऽभिषि॑ञ्चति।
 म॒नु॒ष्या॑ वै नरा॒शः॑ संः। नि॒हुत्य॑ वावैतत्। अथा॒भिषि॑ञ्चति।
 यत्किं च॑ राज॒सूय॑मनुत्तरवे॒दीकम्॑। तत्सर्वं॑ भवति। ये मे॑
 पश्चा॒शत॑न्दुः। अश्व॑नां॑ स॒धस्तु॑तिः। द्युमद॑ग्रे म॒हि श्रवः॑।
 बृ॒हत्कृ॑धि म॒घोना॑म्। नृवद॑मृत नृ॒णाम्॥१२॥

सूय॑ते स॒धस्तु॑तिस्त्रीणि च॥५॥ [५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒ट्त्रि॑ंश उ॒क्थ्यो॑ बृ॒हत्सा॑मा। पव॑माने
 कण्वरथन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स सं॑म्राट्त्व॒वः। यो
 रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वा॒रा॑ज्यं परमे॒ष्ठी।
 स्वा॒रा॑ज्य॒ङ्गैरे॒व। गो॒रि॒व भ॑वति॥१३॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः।
 तद्धि॑ स्वार॑ज्यम्। अ॒युत॑न्दक्षि॒णाः। तद्धि॑ स्वार॑ज्यम्।
 प्र॒ति॒धुषा॑ऽभिषि॑ञ्चति। तद्धि॑ स्वार॑ज्यम्। अ॒नु॒द्ध॒ते वेदै॑
 दक्षि॑णत आ॒हव॑नीय॑स्य बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रं प्र॑त्य॒भिषि॑ञ्चति। इ॒यं
 वाव॑ र॑थन्त॒रम्॥१४॥

अ॒सौ बृ॑हत्। अ॒नयो॑रे॒वैन॑म॒नन्त॑र॒हित॑म॒भिषि॑ञ्चति।
 प॒शुस्तो॑मो वा ए॒षः। तेन॑ गो॒स॒वः। ष॒द्वि॒ंशः स॑र्वः। रे॒व॒ज्जा॒तः
 सह॑सा वृ॒द्धः। क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रभृ॑त्त॒मो वयो॑धाः। म॒हान्म॑हित्वे
 त॑स्त॒भानः॑। क्ष॒त्रे रा॒ष्ट्रे च॑ जा॒गृहि॑। प्र॒जाप॑तेस्त्वा पर॑मे॒ष्ठिनः॑
 स्वार॑ज्येना॒भिषि॑ञ्चा॒मीत्या॑ह। स्वार॑ज्यमे॒वैन॑ङ्ग॒मय॑ति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहेकं च॥६॥

[६]

सि॒ंहे व्या॒घ्र उ॒त या॒ पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सू॒र्ये
 या। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आ॒ग॒न्वर्च॑सा
 संवि॑दाना। या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॑तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्दे॑
 पुरु॑षस्य मा॒यौ। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒

आगन्वर्चसा संविदाना। या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये।
त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु॥१६॥

इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न आगन्वर्चसा
संविदाना। रथे अक्षेषु वृषभस्य वाजे। वाते पर्जन्ये
वरुणस्य शुष्मे। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न
आगन्वर्चसा संविदाना। राडंसि विराडंसि। सम्राडंसि
स्वराडंसि। इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि।
इन्द्राय त्वोजस्वत ओजस्वन्तः श्रीणामि॥१७॥

इन्द्राय त्वा पयस्वते पयस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्राय
त्वाऽऽयुष्मत आयुष्मन्तः श्रीणामि। तेजोऽसि। तत्ते प्र
यच्छामि। तेजस्वदस्तु मे मुखम्। तेजस्वच्छिरो अस्तु
मे। तेजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। तेजसा सम्पिपृग्धि मा।
ओजोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि॥१८॥

ओजस्वदस्तु मे मुखम्। ओजस्वच्छिरो अस्तु मे।
ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। ओजसा सं पिपृग्धि मा।

पयोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पयस्वदस्तु मे मुखम्।
 पयस्वच्छिरो अस्तु मे। पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पयसा
 सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
 आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्। आयुषा
 सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि। प्रियं रेतो
 वरुण सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ। विश्वे
 देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो वातो
 मनोजवाः। यतः क्षरन्ति सिन्धवः। तासान्त्वा सर्वासां
 रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्मणा। सोमं
 इवास्यदाभ्यः। अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा
 विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। तेजसे
 ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि। अपां य ऊर्मौ रसः। तमहमस्मा

आमुष्यायुणाय। ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो
 रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि।
 अपां यो यज्ञियो रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। आयुषे
 दीर्घायुत्वाय गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजस्वन्तः श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा सम्पिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे
 च॥७॥ [७]

अभिप्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ
 मित्रवर्धनः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्कावभित्
 आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम्। आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्।
 श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः। महत्तदस्यासुरस्य नाम।
 आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु
 बृहस्पतिः॥२३॥

अनु सोमो अन्वग्निरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा
 अवन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः। अनु त्वा
 मित्रावरुणाविहावन्तम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो

अहो॑भि॒रनु॑ त्वाऽवतु। च॒न्द्रमा॑ नक्ष॒त्रैरनु॑ त्वाऽवतु। द्यौश्च
त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒हद॑क्षिणा त्वा पिप॑र्तु।
अनु॑ स्व॒धा चि॑किता॒ꣳ सोमो॑ अ॒ग्निः। आऽयं पृ॑णक्तु रज॑सी
उ॒पस्थ॑म्॥ २४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरकं च॥८॥ [८]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः प॑रा॒चीरा॑यन्।
स ए॒तं प्र॒जाप॑तिरोद॒नम॑पश्यत्। सोऽन्नं॑ भू॒तोऽति॑ष्ठत्। ता
अ॒न्यत्रा॑न्नाद्य॒मवि॑त्वा। प्र॒जाप॑तिं प्र॒जा उ॒पाव॑र्तन्त। अन्न॑मे॒वैनं॑
भू॒तं प॑श्यन्तीः प्र॒जा उ॒पाव॑र्तन्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैन॑मे॒वं वेद॑। सर्वा॑ण्यन्ना॒नि भ॑वन्ति॥ २५॥

सर्वे॑ पु॒रुषाः॑। सर्वा॑ण्ये॒वान्ना॒न्यव॑ रुन्धे। सर्वा॑न्पु॒रुषान्। राड॑सि
वि॒राड॑सीत्या॒ह। स्वा॒राज्य॑मे॒वैनं॑ङ्ग॒मय॑ति। यद्वि॒र॑ण्य॒न्ददा॑ति।
तेज॒स्तेना॑व॒रुन्धे॑। यत्ति॑सृ॒धन्व॑म्। वी॒र्य॑न्तेन॑। यदष्ट्रा॑म्॥ २६॥

पुष्टि॑न्तेन॑। यत्क॑म॒ण्डलु॑म्। आयु॑ष्टेन॑। यद्वि॒र॑ण्यमा ब॒ध्नाति॑।
ज्योति॑र्वै हि॒र॑ण्यम्। ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। अथो॒ तेजो॑ वै

हिरण्यम्। तेजं ए॒वात्मन्ध॑त्ते। यदो॑दनं प्रा॒श्जाति॑। ए॒तदे॒व
सर्व॑मव॒रुध्य॑॥२७॥

तद॑स्मिन्नेक॒धाऽधा॑त्। रो॒हिण्याङ्का॑र्यः। यद्वा॑ह्म॒ण ए॒व रो॑हिणी।
तस्मा॑दे॒व। अथो॒ वर्ष्मै॑वैन॑ समा॒नानां॑ करोति। उ॒द्य॒ता
सूर्ये॑ण का॒र्यः। उ॒द्यन्तं॑ वा ए॒तः सर्वाः॑ प्र॒जाः प्रति॑नन्दन्ति।
दि॒दृक्षे॑ण्यो दर्श॒नीयो॑ भवति। य ए॒वं वेद॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑
वदन्ति॥२८॥

अवे॒त्योऽव॑भृथा ३ ना ३ इति॑। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः प॒वय॑ति।
तत्स्वि॑दे॒वावै॑ति। तन्नावै॑ति। त्रि॒भिः प॑वयति। त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः। ए॒भिरे॒वैनं॑ लो॒कैः प॑वयति। अथो॑ अ॒पां वा ए॒तत्तेजो॑
वर्चः॑। यद्द॑र्भाः। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः प॒वय॑ति। अ॒पामे॒वैन॑न्तेज॒सा
वर्च॑सा॒ऽभिषि॑ञ्चति॥२९॥

भूव॒न्त्यष्टा॑मव॒रुध्यं॑ वदन्ति द॒र्भा यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः प॒वय॑त्येकं च॥१॥

प्र॒जाप॑न्तिरकामयत ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
प॑ञ्चशा॒रदी॑यमपश्यत्। तमा॑ऽह॒रत्। तेना॑यजत। ततो॑

वै स ब॒होर्भू॒यांन॑भवत्। यः का॒मये॑त ब॒होर्भू॒या॑न्त्स्या॒मिति॑।
स पञ्च॑शा॒रदी॑येन यजेत। ब॒होरे॒व भू॒या॑न्भवति। म॒रु॒त्स्तो॒मो
वा ए॒षः। म॒रुतो॒ हि दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठाः॥३०॥

ब॒हुर्भ॑वति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑। पञ्च॑शा॒रदी॑यो
भवति। पञ्च॒ वा ऋ॒तवः॑ संवत्स॒रः। ऋ॒तुष्वे॒व संवत्स॑रे
प्रति॑तिष्ठति। अथो पञ्चा॑क्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्धे। स॒प्तद॑शः स्तोमा॒ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥३१॥

भूयि॑ष्ठा यन्ति द्वे च॥१०॥ [१०]

अ॒गस्त्यो॑ म॒रुद्भ्य॑ उ॒क्ष्णः॑ प्रौक्ष॑त्। तानिन्द्र॒ आद॑त्त।
त ए॒नं वज्र॑मुद्यत्या॒भ्याय॑न्त। तान॒गस्त्य॑श्चैवेन्द्र॒श्च
कया॑शुभीये॒नाश॑मयताम्। ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒ह्वय॑त। यत्क॑याशुभीयं
भव॑ति शान्त्यै॑। तस्मा॑दे॒त ऐ॑न्द्रा॒मार्ता॒ उ॒क्षाणः॑ सव॒नीया॑
भव॑न्ति। त्रयः॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ना ल॑भ्यन्ते। ए॒वं द्वि॒तीयै॑।
ए॒वन्तृ॒तीयै॑॥३२॥

ए॒वञ्च॑तुर्थे॑। पञ्चो॑त्त॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। वर्षि॑ष्ठमि॒व ह्ये॑तदहः॑।
 वर्षि॑ष्ठः समा॒नानां॑ भवति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं
 वेद॑। स्वा॒राज्यं॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒क॒या वा
 कान्द॑मः स्वा॒राज्य॑मगच्छत्। स्वा॒राज्यं॑ गच्छति। य ए॒तेन॒
 यज॑ते॥ ३३ ॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। मा॒रुतो॑ वा ए॒ष स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै म॒रुतो॑
 दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठा अभवन्। भूयि॑ष्ठः समा॒नानां॑ भवति। य ए॒तेन॒
 यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॑र॒दीयो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः।
 आ प॑ञ्चमात्पुरु॒षाद॑न्नम॒त्ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं
 वेद॑। स॒प्तद॑शः स्तोमा॒ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
 प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑॥ ३४ ॥

तृतीयं गच्छति य ए॒तेन॒ यज॑तेऽति॒ य ए॒तेन॒ यज॑ते य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ त्रीणि च (अ॒गस्त्यः
 स्वा॒राज्यं॑ मा॒रुतः॑ प॒ञ्चशा॑र॒दीयो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः स॑प्तद॒शं प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑ ॥)॥११॥—[११]

अ॒स्या ज॒रासो॑ द॒मा म॒रित्राः॑। अ॒र्चद्धू॑मासो अ॒ग्नयः॑ पाव॒काः।
 श्वि॒चीच॑यः श्वा॒त्रासो॑ भु॒रुण्य॑वः। व॒न॒रूष॑दो वा॒यवो॑ न सोमाः॑।
 यजा॑ नो मि॒त्रावरु॑णा। यजा॑ दे॒वाः ऋ॒तं बृ॑हत्। अ॒ग्ने यक्षि॑

स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचिव्रता।
ऋतुना यज्ञवाहसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्धे। अन्याऽन्या वत्समुप धापयेते।
हरिरन्यस्यां भवन्ति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे
सुवर्चाः। पूर्वापरश्चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि
यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो
विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च
देवा नव चाऽसपर्यन्॥३६॥

औक्षन्धृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारन्यषादयन्त।
अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः।
अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव
ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वरुषनिर्णिजः। सिंहा न हेषकृतवः
सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो

दिवि ष्ट। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्य। अग्ने वित्ताद्धविषो
यद्यजांमः। ईडे अग्निः स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसप्तो वि
च यत्कृतन्नः। रथैरिव प्रभरे वाजयद्धिः। प्रदक्षिणिन्मरुताः
स्तोममृद्धाम्॥३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने सयावभिः। आसीदन्तु
बरुहिषि। मित्रो वरुणो अर्यमा। प्रातर्यावाणो अध्वरम्।
विश्वेषामदितिर्यज्ञियांनाम्। विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम्।
अग्निर्देवानामव आवृणानः। सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः।
त्वे अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः॥३९॥

दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियांसः। नक्ता च चक्रुरुषसा
विरूपे। कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः। त्वामग्न आदित्यासं
आस्यम्। त्वाञ्जिह्वाः शुचयश्चक्रिरे कवे। त्वाः रातिषाचो
अध्वरेषु सश्विरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्। नि त्वा
यज्ञस्य साधनम्। अग्ने होतारमृत्विजम्। वनुष्वदेव धीमहि
प्रचेतसम्। जीरन्दूतममर्त्यम्॥४०॥

यज्ञवाहुसासपर्यन्वयमृद्धां भिक्षमाणाः प्रचेतसमेकं च॥१२॥ [१२]

तिष्ठा॒ हरी॒ रथ॒ आ यु॒ज्यमा॑ना या॒हि। वा॒युर्न॑ नि॒युतो॑ नो
 अच्छ॑। पिबा॒स्यन्धो॑ अभि॒सृष्टो॑ अ॒स्मे। इन्द्रः॑ स्वाहा॑ ररि॒मा
 ते मदा॑य। कस्य॒ वृषा॑ सु॒ते सचा॑। नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो रण॑त्।
 वृत्र॒हा सोम॑पीतये। इन्द्रं॑ व॒यम्म॑हा॒धने। इन्द्र॒मर्भे॑ हवामहे।
 युजं॑ वृत्रे॒षु व॒ज्रिणम्॑॥४१॥

द्वि॒ता यो वृ॒त्रह॑न्त॒मः। वि॒द इन्द्रः॑ श॒तक्र॑तुः। उप॑ नो ह॒रिभिः॑
 सु॒तम्। स सूर॒ आज॑नयं॒ ज्योति॑रिन्द्रम्। अ॒या धि॒या
 त॒रणि॑रद्वि॒बर्हाः॑। ऋ॒तेन॑ शुष्मी नव॑मानो अ॒कैः। व्यु॑स्त्रिधो॑
 अ॒स्रो अ॒द्विर्बि॑भेद। उ॒तत्य॑दा॒श्वश्चि॑यम्। यदिन्द्र॒ नाहु॑षी॒ष्वा।
 अ॒ग्रे वि॒क्षु प्र॑तीद॒यत्॥४२॥

भरे॒ष्विन्द्रः॑ सु॒हवः॑ हवामहे। अ॒होमु॑चः सु॒कृत॑न्दैव्यं
 जनम्। अ॒ग्नि॒मित्रं॑ वरु॒णः सा॑तये भगम्। द्यावा॑पृथि॒वी
 म॒रुतः॑ स्व॒स्तये॑। म॒हि क्षे॒त्रं पु॒रुश्च॒न्द्रं वि॒ वि॒द्वान्।
 आदि॑त्सखि॒भ्यश्च॒रथः॑ स॒मैर॑त्। इन्द्रो॒ नृभि॑र॒जन॒दीद्या॑नः
 सा॒कम्। सूर्य॑मुष॒संज्ञा॑तुम॒ग्निम्। उ॒रुं नो॑ लो॒कम॑नु॒ नेषि॑

विद्वान्। सुवर्वज्योतिरभयः स्वस्ति॥४३॥

ऋष्या तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्तां।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्व
याहि। वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वषणः
शुष्ममिन्द्र। इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु।
यत्सीमुपहूरे विदत्। तास्ते वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा
इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमान्ते धियं प्र भरे महो महीम्।
अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनुजे। तमुत्सवे च प्रसवे च
सासहिम्। इन्द्र देवासः शवसा मदन्ननु॥४५॥

वज्रिणमयत्स्वस्ति जोजयुर्नः सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनंसृजत। तैस्मात्सृष्टाः परां च आयन्।
तानग्निष्टोमेन नाप्रौत्। तानुक्थ्येन नाप्रौत्। तान्धोडशिना
नाप्रौत्। तान्नात्रिया नाप्रौत्। तान्त्सन्धिना नाप्रौत्।
सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान्गिस्त्रिवृता स्तोमेन
नाप्रौत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
 स्तोमेन नाप्रोत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म
 ईप्सतेति। तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाप्नुवन्। स
 विष्णुमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन
 स्तोमेनाप्रोत्। वारवन्तीयेनावारयत॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम् इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः
 प्रप्रेव भ्रंशैरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रोत्।
 तदतोऽर्यामस्यातोऽर्यामत्वम्। एतेन वै देवा जैत्वानि
 जित्वा। यङ्काममकामयन्त तमाप्नुवन्। यङ्कामङ्कामयन्ते।
 तमेतेनाप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाप्रोदवारयत् नवं च॥१४॥ [१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
 अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां
 मिथुयाकर्म भागम्। सावीरुहि देव प्रसवाय पित्रे।
 वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यं सवितः
 सर्वताता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः। भूतो भूतेषु

चरति प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु
मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदृहत्।
येभिर्द्यामभ्यपि शत्रुजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपां
समव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि। येभिरादित्यस्तपति
प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं
पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि॥५०॥

आऽयं भातु शवसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो
भवतु प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलश्चित्रभानुः। आऽयं
पृणक्तु रजसी उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
इन्द्रियावत्पुष्कलश्चित्रभानुः। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त
साकम्। तस्मिन् राजानमधि विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि।
व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि ॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः।

या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त पा॒र्थि॒वी॒र्याः॑ । तासा॑न्त्वा सर्वा॑सां रु॒चा ।
अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा । अ॒भि त्वा॒ वर्च॑साऽसिच॑न्दि॒व्येन॑ ।
पय॑सा स॒ह । यथा॑सां रा॒ष्ट्रव॑र्धनः ॥ ५२ ॥

तथा॑ त्वा स॒वि॒ता क॑रत् । इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॒वीवृ॑धन् ।
स॒मु॒द्रव्य॑चस॒ङ्गिरः॑ । र॒थी॒त॒मं र॒थी॒नाम् । वाजा॑नां॒
स॒त्प॑तिं प॒तिम् । वस॑वस्त्वा पु॒रस्ता॑द॒भिषि॑ञ्चन्तु गाय॒त्रेण॑
छन्द॑सा । रु॒द्रास्त्वा दक्षि॑णतो॒ऽभिषि॑ञ्चन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा ।
आ॒दि॒त्यास्त्वा प॒श्चाद॑भिषि॑ञ्चन्तु जा॒गते॑न॒ छन्द॑सा ।
वि॒श्वे त्वा दे॒वा उत्तर॑तो॒ऽभिषि॑ञ्चन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा ।
बृह॑स्पति॑स्त्वो॒परि॑ष्टाद॒भिषि॑ञ्चतु पा॒ङ्केन॑ छन्द॑सा ॥ ५३ ॥

अ॒रु॒णन्त्वा वृ॑क॒मु॒ग्रङ्गं॑ जङ्क॒रम् । रोच॑मानं म॒रुता॑म॒ग्रे
अ॒र्चिषः॑ । सूर्य॑वन्तं म॒घवा॑नं वि॒षास॒हिम् । इन्द्र॑मु॒क्थेषु॑
नाम॑हूत॒मं हु॒वेमा । प्र बा॒हवा॑ सि॒सृ॒त॒जी॒वसे॑ नः । आ नो॑
गव्य॑तिमु॒क्षत॑ङ्घृतेन । आ नो॑ जने॑ श्रव॒यतं॑ यु॒वाना॑ । श्रु॒तं मे॑
मि॒त्राव॑रुणा॒ हवे॑मा । इन्द्र॑स्य ते वी॒र्य॑कृतः । बा॒हू उ॒पाव॑

हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममंग्र इह वर्चसा समङ्कि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥१५॥[१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ
वृत्रहन्तमः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्कौ न्यङ्कावभितो रथं
यौ। ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्पतत्री।
ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै
त्वा स्वधायै त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्टासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठा
रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्देव युवसे स्वश्वः। आ तिष्ठ
वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ।
द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहक्षिणा त्वा पिपर्तु।
अनु स्वधा चिकिता९ सोमो अग्निः। अनु त्वाऽवतु सविता
सुवेन॥५६॥

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतम९
रथीनाम्। वाजाना९ सत्यंति पतिम्। परिमा सेन्या
घोषाः। ज्याना वृञ्जन्तु गृध्रवः। मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह।

माङ्गोपतिमभि संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्।
तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुत९
सौभगा युवम्। अव ते हेड उदुत्तमम्। एना व्याघ्रं
परिषस्वजानाः। सि९ह९ हिन्वन्ति महते सौभगाय।
समुद्रन्न सुहवन्तस्थिवा९सम्। मर्मृज्यन्ते द्वीपिनमप्स्वन्तः।
उदसावेतु सूर्यः। उदिदं मामकं वचः। उदिहि देव सूर्य।
सह वग्नुना मम। अहं वाचो विवाचनम्। मयि वागस्तु
धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्षन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला
ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्ष्वताम्। एषा९
राजा भूयसाम्॥५८॥

स्वधायै त्वा सवेन द्यौः सूर्य सप्त च॥१६॥ [१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासत। येभिराभृतं यदिदं विरोचते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा स९
सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा

व॒शिनी॑ ह्य॒ग्रा। प्र केशाः॑ सु॒वते॑ का॒ण्डिनो॑ भवन्ति। तेषां॑
ब्र॒ह्मेदी॑शे व॒पन॑स्य॒ नान्यः॑। आ रौ॒ह॒ प्रोष्ठं॑ वि॒षह॑स्व॒ शत्रून्॑।
अवा॑साग्दी॒क्षा व॒शिनी॑ ह्य॒ग्रा॥५९॥

दे॒हि दक्षि॑णां॒ प्रति॑र॒स्वायुः॑। अथा॑मुच्यस्व॒ वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्।
येना॑व॒पत्स॑वि॒ता क्षुरे॑ण। सोम॑स्य॒ राज्ञो॑ वरु॒णस्य॑ वि॒द्वान्। तेन॑
ब्र॒ह्माणो॑ व॒पते॑दम॒स्योर्जे॑मम्। र॒य्या वर्च॑सा॒ स९ सृ॑जाथ। मा
ते॒ केशा॑ननु॒ गा॒र्ध्व ए॒तत्। तथा॑ धा॒ता क॑रोतु ते। तुभ्य॑मिन्द्रो॒
बृ॒हस्प॑तिः। स॒वि॒ता वर्च॑ आ॒दधा॑त्॥६०॥

तेभ्यो॑ नि॒धानं॑ बहु॒धा व्यैच्छ॑न्। अ॒न्त॒रा द्या॑वा॒पृथि॒वी अ॒पः
सु॒वः। द॒र्भस्त॑म्बे वी॒र्य॑कृते नि॒धाय॑। पौ॒३स्ये॑ने॒मं वर्च॑सा॒ स९
सृ॑जाथ। ब॒ले॒न्ते बा॑हु॒वोः स॒वि॒ता द॑धातु। सोम॑स्त्वा॒ऽन॒क्तु
प॒यसा॑ घृ॒तेन॑। स्त्री॒षु रू॒पम॑श्वि॒नैत॑न्नि ध॑त्तम्। पौ॒३स्ये॑ने॒मं
वर्च॑सा॒ स९सृ॑जाथ। यत्सी॒मन्त॑ङ्क॒ङ्क॒तस्ते॑ लि॒लेख॑। यद्वा॑
क्षुरः॑ प॒रि॒व॒वर्ज॑ व॒प३स्ते॑। स्त्री॒षु रू॒पम॑श्वि॒नैत॑न्नि ध॑त्तम्।

पौ॒ऽस्ये॒नेम॑ स॒ सृ॒जाथो वी॒र्येण॑॥६१॥

अवा॑न्नाग्दीक्षा व॒शिनी॒ ह्यु॒ग्राऽद॒धाद्व॒वर्जं॒ वप॑ऽ स्ते द्वे च॑॥१७॥ [१७]

इन्द्रं॒ वै स्वा॒विशो॑ म॒रुतो॒ नापा॑चायन्। सोऽन॑पचाय्यमान
ए॒तं वि॒घ्नम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। तेनै॒वासा॑न्तः
सऽ॒ स्त॒म्भं व्य॑हन्। यद्व्य॑हन्। तद्वि॒घ्नस्य॑ विघ्न॒त्वम्। वि
पा॒प्मानं॒ भ्रातृ॑व्यः हते। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं
वेद॑॥६२॥

यः राजा॑नं वि॒शो ना॒पाचा॑र्येयुः। यो वा॑ ब्राह्म॒णस्तम॑सा
पा॒प्मना॒ प्रावृ॑तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजेत। वि॒घ्नेनै॒वैन॑द्वि॒हत्य॑।
वि॒शामा॑धि॒पत्यं॑ गच्छति। तस्य॒ द्वे द्वा॑द॒शे स्तो॒त्रे भव॑तः। द्वे
च॑तुर्वि॒ंशे। औ॒द्वि॒द्यमे॒व तत्। ए॒तद्वै क्ष॒त्रस्यो॒द्वि॒द्यम्। यद॑स्मै
स्वा॒विशो॑ ब॒लिः ह॑रन्ति॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै वि॒शो ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्रतिख्यातं गच्छति। य ए॒वं
वेद॑। प्र॒बाहु॑ग्वा अ॒ग्रे क्ष॒त्राण्या॑ते॒पुः। तेषा॑मिन्द्रः क्ष॒त्राण्या॑दत्त।
न वा इ॒मानि॑ क्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्नक्ष॑त्राणां नक्ष॒त्रत्वम्। आ

श्रेयसो॒ भ्रातृ॑व्यस्य॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यन्दत्ते॑। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य
उ॒ चैनमे॒वं वेद॑॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै संच॑क्रिणो॒ कप्ल॑कावुपाव॑हितो॒ स्याता॑म्। ए॒वमे॒तौ
युग्म॑न्तो॒ स्तोमौ॑। अ॒युक्षु॑ स्तोमे॑षु क्रियेते। पा॒प्मनोऽप॑हत्यै।
अप॑ पा॒प्मानं॒ भ्रातृ॑व्य॒ हते॑। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒
चैनमे॒वं वेद॑। तद्यथा॑ ह॒ वै सू॑तग्राम॒ण्यः। ए॒वञ्छ॒न्दांसि॑।
तेष्व॒सावा॑दित्यो बृ॒हती॒रभ्यू॑ढः॥६५॥

स॒तोबृ॑हतीषु स्तुवते स॒तो बृ॑हन्। प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रसा॒नीत्ये॒व।
व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तं॒ वै क्ष॒त्रं वि॒शा। वि॒शैवैनं॑
क्ष॒त्रेण॒ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तो॒ वै
ग्रा॒म॒णीः संजा॑तैः। स॒जा॒तैरे॒वैनं॑ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः
स्तुवते। व्यति॑षक्तो॒ वै पु॒रुषः॑ पा॒प्मभिः॑। व्यति॑षक्ताभिरे॒वास्य॑
पा॒प्मनो॑ नुदते॥६६॥

वेद॒ हर॑न्त्येनमे॒वं वेदा॒भ्यूढः॑ पा॒प्मभि॑रेकं च॥१८॥

त्रिवृ॒द्यदा॑ग्रेयोऽग्नि॑मुखा॒ ह्यद्वि॑र्यदा॑ग्रेय आ॑ग्रेयो न वै सोमे॑न॒ यो वै सोमे॑नेष गो॑स॒वः
सि॒॒हैऽभि॑ प्रेहि॑ मि॒त्रव॑र्धनः प्र॒जाप॑तिस्ता ओ॒दनं॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भू॑या॒नग॑स्त्यो॒स्या

जरांस॒स्तिष्ठा॒ हरीं॑ प्र॒जाप॑तिः प॒शून्व्याघ्रोऽयम॒भिप्रे॑हि वृ॒त्रह॑न्त॒मो ये के॒शिन् इन्द्रं॑ वा
अ॒ष्टाद॑श॥१८॥

त्रि॒वृ॒द्यो वै सोमे॒नायु॑रसि ब॒हुर्भव॑ति तिष्ठा॒ हरी॒रथ॑ आ॒यं भा॑तु तेभ्यो॑ नि॒धान॒ः
षट्॒थ्यष्टिः॥६६॥

त्रि॒वृ॒त्पा॒प्मनो॑ नुदते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥